

LEGAL ALERT

VÝBĚR Z PRÁVNÍCH AKTUALIT

únor 2025

Doručování e-mailem: kdy je právní jednání považováno za doručené?

Nejvyšší soud se na pozadí zvolení, resp. nezvolení do dalšího funkčního období předsedy představenstva akciové společnosti vyjádřil k problematice doručování písemností prostřednictvím e-mailu.

Z nastíněných závěrů nižších soudů, ke kterým se Nejvyšší soud přiklonil, lze vycházet z toho, že pokud je mezi stranami nesporné, že e-mailová zpráva byla uložena do e-mailové schránky adresáta, kterou adresát běžně užívá, je možné při absenci objektivních překážek doručení uzavřít, že zásilka se dostala do dispoziční sféry adresáta.

Má-li se zásilka dostat do dispoziční sféry adresáta, musí být zjevné, že adresát e-mailovou schránku běžně užívá, popř. odesílatele vyzval, aby uvedenou e-mailovou adresu použil.

Pokud je dané právní jednání zasíláno např. do pracovní e-mailové schránky, netvoří objektivní překážku doručení ani ta skutečnost, že adresátem, jímž byl v daném případě člen orgánu společnosti, byla v té době čerpána dovolená. Nejvyšší soud k tomu uvedl, že osoba povoláná do funkce člena orgánu společnosti je členem orgánu po celou dobu od vzniku funkce do jejího zániku, takřikajíc „24 hodin denně, 7 dní v týdnu“. Adresát hmotněprávního jednání doručovaného elektronicky má možnost se s tímto jednáním seznámit pouhým otevřením e-mailové schránky, což je možné kdekoli, kde má k dispozici výpočetní techniku a internet. Skutečnost, že tento adresát nemá důvod otevřít e-mailovou schránku proto, že „čerpá dovolenou“, příp. že žádnou korespondenci neočekává, nelze považovat za objektivní překážku dojití. Není rovněž podstatné, zda adresát byl

nebo nebyl povinen svou e-mailovou schránku otevřít. Významné je, že tuto možnost objektivně měl.

(dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 27 Cdo 3499/2023)

Určitost zápisu předmětu činnosti společnosti ve veřejném rejstříku

Jak vyplývá z nejnovější judikatury Nejvyššího soudu, při zápisu předmětu činnosti do veřejného rejstříku je požadováno především to, aby tento údaj byl přímo patrný již z tohoto rejstříku, bez nutnosti jej dohledávat v dalších zdrojích, byť též veřejně přístupných. Předmět podnikání v obchodním rejstříku proto není možné zapsat formou odkazu na další dokumenty, rejstříky či znění zákona, a to i přes to, že v zakladatelském právním jednání si obchodní korporace může předmět podnikání dostatečně určitě vymežit i například právě odkazem na znění živnostenského zákona.

V projednávané věci Nejvyšší soud dovodil, že ujednání obsažené v zakladatelském právním jednání společnosti s ručením omezeným, jakkoliv formulované velmi obecně („Výroba, obchod, služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona v rozsahu oborů činností náležejících do živnosti volné č. 1-81“), není jako takové neurčité.

Zápis předmětu podnikání společnosti v obchodním rejstříku musí odpovídat obsahu zakladatelského právního jednání, a ačkoliv by se v nastíněném případě jednalo o určité ujednání, samotný zapsaný údaj ve veřejném rejstříku by již nevyhovoval požadavkům na určitost a přímou seznatelnost.

O nepřipustný zápis by se jednalo též v případě, kdyby daný údaj byl ve veřejném rejstříku zúžen jen na některé konkrétně vymezené činnosti.

(dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 27 Cdo 3391/2023)

K otázce odpovědnosti státu za škodu vzniklou v důsledku zrušení pro účastníka ryze příznivého rozhodnutí

Žalobkyně se stala vlastníkem vozidla, jehož technická způsobilost byla následně zrušena, neboť daný úředník schválil toto vozidlo k provozu bez splnění zákonných předpokladů (což činil opakovaně), čímž se dopustil trestného činu.

Vzniklá škoda je žalobkyní odvozována od původního rozhodnutí, kterým byla schválena technická způsobilost vozidla, přičemž žalobkyně nebyla účastnicí tohoto řízení. Žalobkyně se stala vlastníkem vozidla až po tomto řízení, avšak ještě před tím, než byl vydán odsuzující trestní rozsudek ohledně trestné činnosti daného úředníka.

Žalobkyně namítala, že škoda jí vznikla již tím, že si za okolností přičitatelných státu koupila vozidlo, o němž se ukázalo, že nebylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Pokud by žalobkyně nejednala v důvěře ve vydané rozhodnutí, kupní smlouvu by neuzavřela. Současně však uvedla, že jí škoda vznikla též tím, že vozidlo již nemůže užívat a že rapidně poklesla i jeho obecná hodnota. Nyní lze vozidlo totiž prodat jen na náhradní díly.

Ze zákona vzniká právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníkům řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Nejvyšší soud uvedl, že žalobkyně tuto podmínku splňuje, byla-li účastníkem následného řízení o obnově předmětného správního řízení a obnoveného správního řízení, v němž bylo toto rozhodnutí o technické způsobilosti vozidla zrušeno.

Nejvyšší soud též potvrdil, že **ačkoli rozhodnutí o technické způsobilosti bylo pro právního předchůdce**

žalobkyně tzv. ryze příznivé (neboť jí bylo zcela vyhověno návrhu původního účastníka a ospravedlňovalo provoz předmětného vozidla na pozemních komunikacích, ať už byl vlastníkem a provozovatelem kdokoliv), **jedná se i přesto nepochybně o prvotní příčinu vzniku škody.**

Zákon úmyslně nijak neomezuje definici tzv. „nezákonného rozhodnutí“. Obligatorní podmínkou je, že (až na výjimky, o něž nejde v poměrech projednávané věci) jde o pravomocné rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Dle Nejvyššího soudu je ale možno učinit dílčí závěr, že pouhá okolnost, že bylo vydáno pro účastníka zcela příznivé rozhodnutí, které bylo později pro nezákonnost zrušeno, nebrání závěru o vzniku škody mající původ v onom příznivém rozhodnutí. **Stát tak odpovídá za škodu, která vznikla následkem nezákonného rozhodnutí, a ne následkem jeho zrušení.**

(dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 2068/2024)

V případě jakýchkoliv dotazů nebo potřeby konzultace se na nás, prosím, neváhejte obrátit prostřednictvím e-mailové adresy info@sirokyzrzavecky.cz.

Tento dokument je možné užít pouze pro osobní potřebu. Jakékoliv užití tohoto dokumentu k jinému než zmíněnému účelu včetně převzetí, šíření či dalšího zpřístupňování je bez souhlasu společnosti ŠIROKÝ ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o. („SZ“) zakázáno. Užitím tohoto dokumentu nevzniká mezi uživatelem a SZ žádný právní vztah, a zejména uživateli nevzniká žádné právo vůči SZ, vyplývající z užití tohoto dokumentu. Nabízení tohoto dokumentu k využití široké veřejnosti nepředstavuje poskytnutí právní rady ve smyslu zákona o advokacii. SZ není odpovědná za využití tohoto dokumentu bez její přímé asistence a revize konečného obsahu. Informace zde uvedené nejsou vyčerpávající, a proto nemohou být považovány za poskytnutí specifické právní rady.